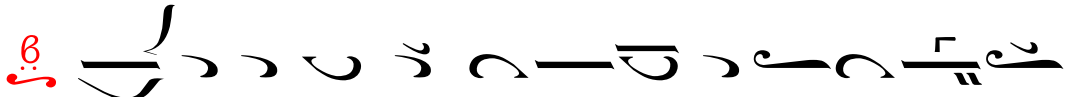

Ωδή α' ^θβου

Στί-βει θα-λάσ-σης κυ-μα-τού-με-νον σά- α- λον

Ἡ-πει-ρον αὐ-θις Ι-σρα-ήλ δε-δειγ-μέ- νον

Μέ-λας δέ πό-ον-τος τρι-στά-τας Αι-γυ-πί-ι-ων

Ἐ-κρυ-ψεν ἀρ-δη-ην υ-δα-τό-στρω-τος τά-α-φος

Ρώ-μη κρα-ται-ά δε-ξι-άς τού-ου Δε-σπό-του.

Ωδή γ' βου

β. ————— Δ

Ό- σοι πα-λαι-ών ει-λε-λύ-με-θα βρό- ο- χων

—————

Βο-ρών λε-όν-των συν-τε-θλα-σμέ-νων μύ- υ-λας

————— Δ

Α-γαλ-λι- ώ- ω- μεν και πλα-τύ-νω-μεν στό- ο- μα

—————

Λό-γω πλέ-κον-τες εκ λό-γων με- ε-λω-δί-αν

—————

Ω τών προς η- μάς ή-δε-ται δω-ω-ρη-μά-των

Ωδή δ' ^ϑβου

β. Δ.

Πυρ-σώ κα-θαρ-θείς μυ-στι-κῆς θε-ω-ρι-ι-ας

 β.

Υ-μνών Προ-φή-της τήν βρο-τών και-νουρ-γι-ι-αν

 Δ.

Ρή-γνυ-σι γή-η-ρυν Πνεύ-μα-τι κρο-του-μέ-ε-νην

 β.

Σάρ-κω-σιν εμ-φαί-νου-σαν αρ-ρή-του Λό-γου

 β.

Ω τών δυ-να-στών τὰ κρά-τη συ-νε-τρι-βη

Ωδή ε' ^θβου

β̣ Εχ-θρού ζο-φώ-δους και βε-βορ-βο-ρω-μέ-ε-νου

υ υ υ β̣ υ υ υ υ υ β̣

Ι-όν κα-θάρ-σει Πνεύ-μα-τος λε-λου-μέ-ε-νοι

υ υ υ β̣ υ υ υ υ υ β̣ Δ̣

Νέ-αν προ-σωρ-μί-σθη-μεν α-πλα-νή τρί-ι-βον

υ υ υ β̣ υ υ υ β̣ υ υ β̣

Ά-γου-σαν α-πρό-σι-τον εις θυ-μη-δί-αν

υ υ υ β̣ υ υ υ β̣ υ υ β̣

Μό-νοις προ-σι-τήν οίς Θε-ός κα-τηλ-λά-γη

Ωδή ς' βου

β. ————— Δ.

Ι-μερ-τόν ε-ξέ-φη-νε σὺν πα-νολ-βί-ι-ω

————— β.

Ἦ-χω Πα-τήρ ὄν γα-στρό-ο-ος ε-ξη-ρεύ-ξα-το

—————

Ναί φη-σιν οὐ-ου-τος συμ-φυ-ῆς γό-νος πέ-ε-λων

————— β.

Φώ-ταυ-γος ε-ξώ-ρου-σεν αν-θρώ-πων γέ-νους

————— β.

Λό-γος τέ μου ζών και βρο-τός προ-ο-μη-θεί-α

Ωδή ζ' ^θβου

Ἐ- φλε-ξε ρει-θρω τών δρα-κόν-των τάς κά- α-ρας

Ο τής κα-μί- ι- ι-νου τήν με-τάρ-σι-ον φλό-ο-ο-γα

Νέ-ους φέ- ρου-σαν ευ-σε-βείς Κα-τευ-νά- α-σας

Τήν δυσ- κά- θε-κτον α-χλύν εξ α-μαρ-τί- ι- ι- ας

Ὁ-λην πλύ-νει δέ τή δρο-σω τοῦ Πνεύ-ευ-μα-α-τος

Ωδή η' βου

β. Αι-νου-μεν ευ-λο-γου-μεν και προ-σιυ-νου-μεν τον
Κυ-ρι-ον

β. Ε-λευ-θέ-ρα μέν η κτί-ι-ι-σις γνω-ρί-ζε-ται

Υι-οί δέ φω-τός οι πριν ε-σκο-τι-σμέ-ε-νοι

Μό-νος στε-νά-ζει τού σκό-τους ό προ-στά-α-α-της β.

Νύν ευ-λο-γεί-τω συν-τό-ο-ο-ως τόν αί-τι-ον

β. Η πριν τά-λαι-να τών Ε-θνών παγ-κλή-ρι-ι-ι-α-α-α-α

π Δ
Με-γα-λυ-νον ψυ-χη μου

την τι-μι-ω-τε-ε-ραν των α-νω στρα-τευ-μα-των π

π Α-πο-ρεί πά-α-σα γλώσ-σα

ευ-φη-μεί-ειν πρός α-ξί-αν +

ι-λιγ-γι-ά δέ νούς και υ-περ-κό-σμι-ος

υ-μνείν σε Θε-ε-ο-τό-κε π

ό-μως α-γα-θή υ-πάρ-χου-σα τήν πί-στιν δέ-χου

και γάρ τόν πό-θον οί-δας τόν έν-θε-ον η-μών Δ

ζυ σύ-υ γάρ Χρι-στι-α-νών εί προ-στά-τις σέ-ε με-γα-λύ-νο-μεν

Ωδή θ'

β. ὑ-περ-νοῦν-τος-θεοῦ-ἰ-σχυροῦ-
Ση-με-ρον ο Δε-σπο-ο- της κλι-νει τον αυ-χε-ε- να

χει-ρι τη του-ου Προ-δρο-μου β.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τήν λυτρωσαμένην, ημάς ει τής κατάρας.

π. Ω τών υ-πέρ νοῦν, τοῦ τό-κου σου θαυ-μά-α- των! Δ.

Νύμ-φη πά-να-γνε, Μή-τερ ευ-λο-γη-μέ-ε-ε- νη,

ε-υ-α-γα-ρί-α σου ε-στί-ν ἡ σω-τη-ρί-α-ς Δ.

ε-πά-ξι-ον κρο-τού-μεν ως ε-ευ-ερ-γέ-τη, β.

δω-ρον φέ-ρον-τες ζ'

ὕμ-νον ευ-χα-ρι-στί-ι-ι-α-α-α-α-ας β.